

Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
Хіміко-біологічний факультет
Кафедра анатомії та фізіології людини і тварин

Назва курсу Нормативний/вибірковий	Фізіологія людини і тварин Нормативний
Ступінь освіти Бакалавр/магістр/доктор філософії Освітня програма	Бакалавр освітня програма «Середня освіта. Біологія та здоров'я людини. Психологія/Хімія» «Біологія. Фізична реабілітація»
Рік викладання/ Семестр/ Курс (рік навчання)	2021-2022/ V-IV семестр / III курс
Викладач	Станішевська Тетяна Іванівна
Профайл викладача	mailto:<u>http://hb.mdpu.org.ua/kafedra-anatomiyi-i-fiziologiyi-lyudyny-i-tvaryn/sklad-kafedry-anatomiyi-i-fiziologiyi-lyudyny-ta-tvaryn/stanishevska-tetyana-ivanivna/</u>
Контактний тел.	(0619) 44-04-63 +380967907181
E-mail:	kafedra-anatomia@ukr.net
Сторінка курсу в ЦОДТ МДПУ ім. Б.Хмельницького	http://www.dfn.mdpu.org.ua/course/view.php?id=461
Консультації	Очні консультації: згідно графіку роботи кафедри анатомії та фізіології людини і тварин. Онлайн-консультації: через систему ЦОДТ МДПУ імені Богдана Хмельницького.

1. АНОТАЦІЯ.

Навчальна дисципліна «Фізіологія людини і тварин» з циклу обов'язкових компонентів освітньої програми здобувачів вищої освіти освітньої програми Дисципліна «Фізіологія людини та тварин» є нормативною навчальною дисципліною для студентів ОР «бакалавр» спеціальності 014.05 Середня освіта (Біологія та здоров'я людини), спеціальності 091 Біологія. При вивчені цієї дисципліни студенти отримують теоретичні знання про фізіологічні механізми і закономірності функціонування живих організмів, які є підґрунтам для оволодіння методологією лабораторної діагностики біологічних систем.

В рамках курсу «Фізіологія людини і тварин» формуються уявлення про структурну та функціональну єдність фізіологічних систем організму людини. При цьому висвітлюються вікові та статеві особливості функціонування різних органів і систем. Отримані знання можуть бути використані студентами не лише у навчальному процесі, але і під час наукової діяльності в області суміжних та міждисциплінарних наук.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ КУРСУ

Мета дисципліни «Фізіологія людини і тварин» - ознайомити студентів з сучасними методами фізіології людини і тварин, дати знання про фізіологічні механізми і закономірності функціонування живих організмів, сформувати уявлення про основні напрямки розвитку фізіології як науки.

Завдання курсу «Фізіологія людини і тварин»:

- розкрити механізми функціонування основних фізіологічних систем організму людини;
- розкрити механізми нейро-гуморальної регуляції функцій;
- сформувати у студентів загальні уявлення про механізми адаптації організму людини і тварин до різних умов оточуючого середовища
-

3. ПЕРЕЛІК КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ, ЯКІ НАБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС ОПАНУВАННЯ ОСВІТНІМ КОМПОНЕНТОМ

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК 2. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів), цінувати різноманіття та мультикультурність; діяти соціально відповідально та свідомо.

ЗК 6. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 8. Здатність проводити дослідницьку роботу, дотримуючись академічної добродетелі, визначати цілі та завдання, обирати методи дослідження, аналізувати результати.

Спеціальні (фахові, предметні компетентності) (ФК)

ФК 1. Здатність до поглиблення теоретичних та методологічних знань з вікової періодизації онтогенезу людини, розуміння поняття біологічного і фізіологічного віку, критичних періодів розвитку організму.

ФК 2. Здатність до розуміння формування в онтогенезі і набуття функціональної зрілості нервової, ендокринної, серцево-судинної, кровоносної, дихальної, видільної систем.

ФК 3. Здатність аналізувати вікові анатомо-фізіологічних особливості регуляції основних функцій організму у забезпеченії сталості його внутрішнього середовища.

ФК 4. Здатність аналізувати біологічні ритми працездатності організму людини з метою організації навчального процесу та відпочинку.

ФК 5. Розуміння складових психо-соматичного здоров'я організму.

ФК 6. Вміння грамотно і бережно ставитися до власного здоров'я та здоров'я школярів, розуміння заходів для його збереження з метою підтримання їх високої працездатності з урахуванням вікових особливостей дитячого організму.

ФК 7. Розуміння цінностей і мотивів валеологічної позиції, діяльності щодо оздоровлення себе і своїх вихованців; позитивного ставлення до здорового способу життя, активна і свідома пропагандо-просвітницька діяльність, яка спрямована на передачу знань, прищеплення умінь і навичок раціональної організації життєдіяльності, здатністю нести особисту соціальну та правову відповідальність за прийняті рішення щодо вибору стратегії поведінки у суспільстві стосовно збереження свого здоров'я та здоров'я інших.

ФК 8. Здатність планувати і проводити фізіологічні дослідження, здійснювати їх інформаційне, методичне, забезпечення, інтерпретувати дані і робити висновки.

ФК 9. Здатність застосовувати знання з біологічних наук для вирішення якісних і кількісних завдань незнайомого характеру; вміння продемонструвати знання і розуміння основних фактів, концепцій, принципів і теорій, що стосуються біологічних наук; вміння

інтерпретувати факти, отримані під час лабораторних спостережень і вимірювань, з погляду їх значущості і співвідносити їх з відповідною теорією.

4. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Програмні результати навчання (ПРН)

ПРН 1. Знати особливості розвитку вікової фізіології та валеології, методологічні принципи дослідження.

ПРН 2. Знати анатомо-фізіологічних особливостей розвитку організму на різних етапах онтогенезу.

ПРН 3. Вміти визначати рівень фізичного розвитку організму на різних етапах онтогенезу, проводити самооцінку фізичного розвитку та психічного здоров'я.

ПРН 4. Розуміти валеологічних основ формування здорового способу життя з метою профілактики захворювань.

ПРН 5. Володіння поняттями кількісної оцінки рівня здоров'я практично здорової людини, його прогнозування, характеристиками образу та якості її життя, розуміння індивідуальних оздоровчих програм.

ПРН 6. Володіти засобами надання першої долікарської допомоги в загрозливих для життя станах.

ПРН 7. Вміти проводити профілактику негативного стресу у школярів, використовувати методи зняття втоми.

ПРН 8. Вміти організовувати та проводити заходи із здорового способу життя серед дітей та школярів. Мати здатність практично застосовувати набуті вміння і навички у своїй педагогічній діяльності з метою профілактики захворювань, рекреації та оптимізації здоров'я особистості, орієнтації її на здоровий спосіб життя.

5. ОБСЯГ КУРСУ

Вид заняття	Загальна кількість	лекції	практичні заняття	самостійна робота
Кількість годин	180	38	64	78

6. ПОЛІТИКИ КУРСУ

Організація навчального процесу здійснюється на основі кредитно-модульної системи відповідно до вимог Болонського процесу із застосуванням модульно-рейтингової системи оцінювання успішності студентів. Зараховуються бали, набрані при поточному опитуванні, самостійній роботі та бали підсумкового контролю. При цьому обов'язково враховується присутність студента на заняттях та його активність під час практичних робіт. Недопустимо: пропуски та запізнення на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття (крім випадків, передбачених навчальним планом та методичними рекомендаціями викладача); списування та plagiat; несвоєчасне виконання поставленого завдання, наявність незадовільних оцінок за 50% і більше зданого теоретичного і практичного матеріалу.

7. СТРУКТУРА КУРСУ

7.1 СТРУКТУРА КУРСУ (ЗАГАЛЬНА)

Кількість годин	Тема	Форма діяльності (заняття, кількість годин)	Література Інформаційні ресурси	Завдання	Вага оцінки	Термін виконання
-----------------	------	---	------------------------------------	----------	-------------	------------------

Блок I. Фізіологія збудження та фізіологія м'язів. Фізіологія центральної та вегетативної нервових систем.

16	Тема 1. Фізіологія збудливих тканин	Лекційні заняття – 4 год. Лабораторне заняття – 6 год. Самостійна робота – 8 год.	Література: 1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1, 3	Відповіді на питання	5	впродовж п'ятого навчального семестру (перший періодичний контроль)
18	Тема 2. Фізіологія ЦНС і вегетативної нервової системи	Лекційні заняття – 4 год. Лабораторне заняття – 6 год. Самостійна робота – 8 год	Література: 1, 2, 3, 7, 10 Інформаційні ресурси: 1, 3	Відповіді на питання	5	впродовж п'ятого навчального семестру (перший періодичний контроль)
16	Тема 3. Фізіологія м'язів	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 4 год. Самостійна робота – 8 год	Література: 1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1, 3	Відповіді на питання, тестові завдання	5	впродовж п'ятого навчального семестру (перший періодичний контроль)

Блок II. Фізіологія вищої нервової діяльності. Фізіологія сенсорних систем.

18	Тема 4. Фізіологія ВНД	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 6 год. Самостійна робота – 10 год	Література: 1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1, 3	Відповіді на питання	5	впродовж п'ятого навчального семестру (другий періодичний контроль)
18	Тема 5. Фізіологія аналізаторів	Лекційні заняття – 4 год. Лабораторне заняття – 6 год. Самостійна робота – 8 год	Література: 1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1, 3	Відповіді на питання, тестові завдання	5	впродовж п'ятого навчального семестру (другий

						періодичний контроль)
--	--	--	--	--	--	-----------------------

Блок III. Фізіологія крові та серцево-судинної систем. Фізіологія дихання.

12	Тема 6. Фізіологія крові	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 2 год. Самостійна робота – 9 год	Література:1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1,3	Відповіді на питання	5	впродовж шостого навчального семестру (третій періодичний контроль)
10	Тема 7. Фізіологія серця	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 2 год. Самостійна робота – 8 год	Література:1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1,3	Відповіді на питання, тестові завдання	5	впродовж шостого навчального семестру (третій періодичний контроль)
10	Тема 8. Фізіологія кровообігу	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 2 год. Самостійна робота – 6 год	Література:1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1,3	Відповіді на питання, тестові завдання	5	впродовж шостого навчального семестру (третій періодичний контроль)
12	Тема 9. Фізіологія дихання	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 2 год. Самостійна робота – 8 год	Література:1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1,3	Відповіді на питання	5	впродовж шостого навчального семестру (третій періодичний контроль)

Блок IV. Фізіологія травлення і обміну речовин. Фізіологія виділення.

12	Тема 10. Фізіологія ендокринної системи.	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 2 год. Самостійна робота – 8 год	Література:1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1,3	Відповіді на питання, тестові завдання	5	впродовж шостого навчального семестру (четвертий періодичний контроль)
10	Тема 11. Фізіологія травлення	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 2 год. Самостійна робота – 6 год	Література:1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні	Тестові завдання	5	впродовж шостого навчального семестру

			ресурси: 1,3			(четвертий періодичний контроль)
10	Тема 12. Фізіологія обміну речовин	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 2 год. Самостійна робота – 8 год	Література: 1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1,3	Відповіді на питання, тестові завдання	5	впродовж шостого навчального семестру (четвертий періодичний контроль)
12	Тема 13. Фізіологія виділення	Лекційні заняття – 2 год. Лабораторне заняття – 2 год. Самостійна робота – 6 год	Література: 1, 2, 3, 10, 15 Інформаційні ресурси: 1,3	Відповіді на питання, тестові завдання	5	впродовж шостого навчального семестру (четвертий періодичний контроль)

17.2. СТРУКТУРА КУРСУ (ЛЕКЦІЙНИЙ БЛОК)

Тема лекції	Зміст лекції
Тема. Фізіологія людини як наука. Методи фізіологічних досліджень.	<ol style="list-style-type: none"> Предмет і завдання фізіології. Фізіологія як наука. Методи фізіологічних досліджень. Гострі й хронічні експерименти. Реєстрація фізіологічних процесів. Історичний нарис розвитку фізіології. Фізіологічні школи в Україні. Основні поняття фізіології
Тема. Збудження та гальмування як прояв функціональної активності живих систем. Збудливі тканини.	<ol style="list-style-type: none"> Подразливість і подразнення. Збудливість і збудження. Адекватні і неадекватні подразники. Поріг подразнення. Фізіологічні функції, загальні поняття про їхню регуляцію. Гуморальний і нервовий механізми регуляції. Поняття про рефлекс і рефлекторну дугу. Електричні явища в живих тканинах (Гальвані, Вольта, Чаговець). Мембраний потенціал спокою. Рівноважні електрохімічні потенціали. Рівняння Нернста і Гольдмана. Натрій-калієвий насос. Потенціал дії (ПД) та іонний механізм його генерації. Функції іонних каналів.
Тема. Центральна та вегетативна нервові системи.	<ol style="list-style-type: none"> Основні етапи еволюції нервової системи. Класифікація нейронів за будовою і функціями. Нейроглія та її роль. Основні відділи ЦНС. Структура та функції синапсів. Електричні і хімічні синапси. Механізми генерації

	<p>збуджуючих і гальмівних постсинаптичних потенціалів у хімічних синапсах.</p> <p>3. Рефлекторна діяльність нервоової системи. Моно- та полісинаптичні рефлекси. Нервові центри та їхні властивості. Гальмування в ЦНС. Координація рефлекторної діяльності.</p> <p>4. Рефлекторна діяльність спинного мозку. Провідні шляхи. Спінальний шок.</p> <p>5. Симпатичний і парасимпатичний віddіli.</p> <p>6. Функціональний і трофічний вплив вегетативної нервоової системи. Значення превертебральних, паравертебральних і внутріорганних гангліїв (Скок).</p> <p>7. Вегетативні рефлекси.</p>
Тема. Фізіологія головного мозку.	<p>1. Довгастий мозок і вароліїв міст. Рефлекторна та провідникова функції. Основні вегетативні центри. Функції черепномозкових нервів.</p> <p>2. Ретикулярна формація. Функціональні особливості нейронів. Неспецифічний вплив ретикулярної формації на вище- та нижчерозташовані структури мозку.</p> <p>3. Мозочок. Зв'язок з іншими структурами ЦНС. Значення мозочка в регуляції рухової діяльності організму. Наслідки уражень мозочка у тварин і людини.</p> <p>4. Середній мозок. Будова і значення. Чотиригорбикове тіло. Червоне ядро та децеребраційна ригідність.</p> <p>5. Проміжний мозок. Основні ядра таламуса та гіпоталамуса, їх функціональне значення. Інтегративні функції гіпоталамуса.</p> <p>6. Кінцевий мозок. Основні структури лімбічної системи та їхнє функціональне значення. Коло Пейпеса. Функціональна гетерогенність лімбічних структур.</p> <p>7. Базальні ганглії. Смугасте тіло. Забезпечення регуляції рухової функції організму. Наслідки уражень базальних гангліїв.</p> <p>8. Кора великих півкуль. Цитоархітектоніка і функціональна гістологія кори. Функції окремих областей і полів кори.</p> <p>9. Електрична активність мозку. Основні ритми електроенцефалограми та їхнє функціональне значення.</p>
Тема. Фізіологія м'язів	<p>1. Структура і функції м'язів. Збудливість і збудження м'язового волокна.</p> <p>2. Типи скорочень м'язів. Поодиноке та тетанічне скорочення. Скоротливі та регуляторні білки м'язів. Молекулярний механізм м'язового скорочення. Значення іонів кальцію і АТФ.</p>

	<p>3. Тонус і максимальна м'язова сила. Закон середніх навантажень. Теплоутворення при м'язовій роботі. Кисневі витрати та втома м'яза.</p> <p>4. Особливості функціонування гладеньких м'язів. Міоневральна передача.</p>
Тема. Фізіологія ВНД	<p>1. Фізіологія поведінки. Форми пристосованої діяльності. Вроджена поведінка. Безумовні рефлекси та інстинкти. Мотиваційно-емоційні аспекти поведінки.</p> <p>2. Індивідуально набуті форми поведінки. Умовні рефлекси: правила вироблення, класифікація, механізм утворення. Поняття про тимчасовий зв'язок. Прямі й зворотні тимчасові зв'язки. Значення підкіркових утворів мозку в умовно-рефлекторній діяльності. Гальмування умовних рефлексів</p> <p>3. Пам'ять та її механізми.</p> <p>4. Психофізіологічні основи типології поведінки. Основні типи нервової системи тварин і людини. Специфічно людські типи ВНД. Темперамент і характер. Проблема успадкування генотипічних ознак.</p> <p>5. Сон і сновидіння, гіпноз і навіювання. Основні види і форми сну. Теорії сну. Електрографічна картина сну. Характеристика сновидінь. Порушення сну. Екстрасенсорне сприйняття.</p> <p>6. Нейрофізіологічні основи психіки і свідомості людини. Дві сигнальні системи дійсності. Функціональна асиметрія мозку. Поняття про свідомість і самосвідомість з фізіологічної точки зору.</p>
Тема. Фізіологія аналізаторів	<p>Сенсорні системи. Загальна частина. Класифікація рецепторів. Специфічна діяльність органів чуття. Філософська теорія відображення – теоретична основа фізіології органів чуття.</p> <p>2. Поняття про рецепторний і генераторний потенціали. Принципи кодування інформації в різних аналізаторах.</p> <p>3. Сила подразнення і відчуття. Пороги абсолютний і диференційний. Адаптація. Кількісне співвідношення між стимулом і відчуттям. Закони Вебера-Фехнера та Стівенса.</p> <p>4. Взаємодія органів чуття.</p>
Тема. Фізіологія крові	<p>1. Кров, лімфа і тканинна рідина. Поняття про внутрішнє середовище організму. Основні функції крові. Принцип гомеостазу.</p> <p>2. Плазма крові, її склад і властивості. Білки плазми.</p> <p>3. Еритроцити, їхня характеристика.</p>

	<p><i>Швидкість осідання еритроцитів.</i></p> <p>4. Аглютинація еритроцитів і групи крові. Резус-фактор. Переливання крові.</p> <p>5. Пігменти крові, їхня хімічна природа та порівняльна характеристика. Гемоглобін, його властивості і роль у перенесенні кисню і вуглекислого газу.</p>
Тема. Фізіологія крові	<p>1. Лейкоцити, їхня будова, класифікація. Лейкоцитарна формула. Функції різних груп лейкоцитів в організмі.</p> <p>2. Імунітет, його теорії та механізми. Праці І. І. Мечникова та сучасна імунологія.</p> <p>3. Тромбоцити. Поняття про зупинку кровотечі як захисну реакцію організму.</p> <p>4. Процес зсідання крові, його стадії та роль окремих факторів. Протизсідна система крові.</p>
Тема . Фізіологія серця	<p>1. Серце. Морфологічні та функціональні особливості серцевого м'яза. Робота клапанного апарату.</p> <p>2. Провідна система і автоматія серця.</p> <p>3. Електрична активність серця, її реєстрація (ЕКГ). Механічна робота серця та її прояви.</p> <p>4. Систолічний і хвилінний об'єми серця. Фази серцевого циклу.</p> <p>5. Іннервація серця. Нервова та гуморальна регуляція роботи серця.</p> <p>6. Серцеві рефлекси.</p>
Тема. Фізіологія кровообігу	<p>1. Гемодинаміка. Основні гемодинамічні показники та зв'язок між ними. Тиск крові і швидкість її руху в різних ділянках судинної системи. Артеріальний пульс, його природа та швидкість поширення.</p> <p>2. Фізіологія капілярного кровообігу. Транскапілярний обмін.</p> <p>3. Іннервація кровоносних судин (Вальтер, Клод Бернар). Судинний тонус.</p> <p>4. Судиноруховий центр, його локалізація та робота. Рефлекторна і гуморальна регуляція кровообігу.</p> <p>5. Еволюція систем циркуляції рідин тіла. Велике і мале кола кровообігу.</p> <p>6. Особливості кровообігу плода.</p>
Тема. Фізіологія дихання.	<p>1. Значення дихання. Типи дихання у різних представників тваринного світу. Легеневе дихання.</p> <p>2. Дихальні м'язи. Механізм вдиху і видиху. Легенева вентиляція. Життєва ємність легенів. Спірометрія.</p> <p>3. Газообмін у легенях. Порівняльна характеристика складу вдихуваного, видихуваного і альвеолярного повітря. Механізм альвеолярного газообміну. Дифузія газів.</p>

	<p><i>Транспорт газів кров'ю.</i></p> <p>4. Регуляція дихання. Дихальний центр, його локалізація та функціонування. Роль рефлекторних і гуморальних факторів у регуляції дихання. Участь гіпоталамуса і кори великих півкуль у регуляції дихання.</p> <p>5. Дихання при різних функціональних станах і умовах існування організму.</p>
Тема. Фізіологія ендокринної системи.	<p>1. Особливості будови та гормони тимуса.</p> <p>2. Епіфіз: будова, функції, гормони.</p> <p>3. Статеві залози як органи внутрішньої секреції. Гормони сім'янників і яєчників. Статевий цикл і його стадії. Запліднення і вагітність.</p> <p>4. Гіпофіз та його складові. Тропні гормони гіпофіза.</p> <p>5. Зв'язки гіпофіза з гіпоталамусом. Зворотний зв'язок – основний принцип регуляції ендокринної системи.</p> <p>6. Нервова та гуморальна регуляція ендокринних залоз.</p>
Тема. Фізіологія травлення.	<p>1. Значення травлення та його еволюція. Секреція, її типи і механізми.</p> <p>2. Травні соки. Ферменти. Фістульна методика дослідження функції органів травлення (Павлов).</p> <p>3. Травлення в ротовій порожнині. Склад і властивості слини. Рефлекторна регуляція слиновиділення. Механічні процеси в ротовій порожнині.</p> <p>4. Рухова функція стравоходу.</p> <p>5. Травлення в шлунку. Дослідження шлункової секреції. Склад шлункового соку, його кислотність і ферменти, фази шлункового соковиділення. Досліди з удаваним годуванням (Павлов). Нервово-гуморальні механізми регуляції шлункової секреції.</p>
Тема. Фізіологія травлення.	<p>1. Травлення в кишечнику.</p> <p>2. Склад, властивості та значення секрету підшлункової залози. Жовч, її склад і значення в травленні в тонкому кишечнику. Регуляція секреції.</p> <p>3. Мембранне травлення та роль мікроворсинок (Уголєв). Процеси всмоктування в різних відділах шлунково-кишкового тракту, їхні механізми і регуляція. Функції товстого кишечника.</p> <p>4. Моторика шлунка і кишечника, її типи та значення. Евакуація вмісту шлунка в 12-палу кишку. Нервово-гуморальні механізми регуляції моторики травної системи.</p> <p>5. Гіпоталамічні центри голоду і насичення. Їхня роль у формуванні харчової поведінки та діяльності травної системи.</p>

Тема. Фізіологія обміну речовин	<p>1. Екзогенне й ендогенне живлення. Живлення та обмін речовин.</p> <p>2. Калоричні та некалоричні складові їжі. Білки, жири, вуглеводи, їхнє значення та потреби організму. Регуляція білкового, жирового і вуглеводного обміну. Роль гіпоталамуса.</p> <p>3. Водно-сольовий обмін. Потреби організму в неорганічних речовинах (вода, солі). Регуляція водно-сольового обміну.</p>
Тема. Фізіологія обміну речовин	<p>1. Вітаміни, їхня класифікація і значення.</p> <p>2. Енергетичний баланс в організмі та методи його визначення. Загальний і основний обмін. Дихальний коефіцієнт, залежність його величини від способу живлення. Закон поверхні (Рубнер). Витрати енергії при різних видах роботи. Норми харчування.</p> <p>3. Пойкілотермні та гомоіотермні тварини. Еволюція гомоіотермності. Терморегуляція, її фізичні і хімічні механізми. Центри терморегуляції. Участь гіпоталамуса і кори великих півкуль у регуляції обміну речовин та терморегуляції.</p>
Тема. Фізіологія виділення	<p>1. Кінцеві продукти обміну і шляхи їхнього виділення з організму. Еволюція видільних систем.</p> <p>2. Нирки та їхня функція. Нефронт як функціональна одиниця нирки. Сучасні уявлення про фізіологію сечноутворення. Клубочкова фільтрація. Канальцева реабсорбція та секреція. Первина і вторинна сеча.</p> <p>3. Осморегуляторна функція нирок. Нервова та гуморальна регуляція сечноутворення. Антидіуретичний гормон і мінералокортикоїди.</p> <p>4. Видільна функція інших органів. Потові і сальні залози. Видільна функція легень і органів травної системи.</p>

7.3. СТРУКТУРА КУРСУ (ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ)

Теми практичних занять	Зміст практичних занять
Фізіологія збудження.	<p>1. Збудження та гальмування як прояв функціональної активності живих систем. Поріг подразнення. Специфічні та неспецифічні ознаки збудження.</p> <p>2. Збудливі тканини. Електричні явища в живих тканинах (Гальвані, Вольта, Чаговець).</p> <p>3. Подразнення електричним струмом. Механізм проведення збудження по нервових волокнах.</p>
Фізіологія м'язів	1. Збудливість і збудження м'язового волокна.

	<p>2. Типи скорочень м'язів. Поодиноке та тетанічне скорочення.</p> <p>3. Тонус і максимальна м'язова сила.</p> <p>4. Особливості функціонування гладеньких м'язів.</p>
Фізіологія нервової системи.	<p>1. Нейрон. Класифікація нервових клітин.</p> <p>2. Центральна нервова система (ЦНС). Основні відділи ЦНС.</p> <p>3. Структура та функції синапсів. Електричні і хімічні синапси. Механізми генерації постсинаптичних потенціалів у хімічних синапсах.</p> <p>4. Вегетативна нервова система. Симпатичний і парасимпатичний відділи.</p>
Рефлекс – як основний акт нервової діяльності	<p>1. Рефлекторна діяльність нервової системи. Моно- та полісинаптичні рефлекси.</p> <p>2. Нервові центри та їхні властивості. Гальмування в ЦНС.</p> <p>3. Координація рефлекторної діяльності.</p> <p>4. Вегетативні рефлекси.</p>
Фізіологія вищої нервової діяльності.	<p>1. Безумовні рефлекси та інстинкти.</p> <p>2. Умовні рефлекси: правила вироблення, класифікація, механізм утворення. Гальмування умовних рефлексів</p> <p>3. Пам'ять та її механізми.</p> <p>4. Основні типи нервової системи тварин і людини. Спеціально людські типи ВНД. Темперамент і характер.</p> <p>5. Функціональна асиметрія мозку.</p>
Фізіологія аналізаторів	<p>1. Зоровий аналізатор. Рефракція ока та її аномалії – короткозорість, далекозорість, астигматизм. Акомодація, її механізми та регуляція. Будова сітківки. Світлочутливий апарат ока – палички та колбочки. Зміни в них під дією світла.</p> <p>2. Теорії кольоросприйняття. Адаптація ока: світлова та темнова. Гострота зору. Поле зору. Рухи очей, їхні види. Зорові ілюзії.</p> <p>3. Слуховий аналізатор. Основні властивості звуку – висота, сила, тембр. Механізм проведення звукових коливань у вусі. Кісткова та повітряна провідність. Область звукового сприймання за силою і частотою звуків. Пороги чутності і відчуття тиску (болю). Методи дослідження чутливості (аудіометрія). Сприймання напрямків звуків.</p> <p>4. Вестибулярний апарат та напівковові канали. Вестибулярні проекційні зони кори. Вестибулярні ділянки мозочка. Роль вестибулярного аналізатора в організації позно-тонічних рефлексів, локомоції і просторовій орієнтації.</p>

	<p>5. <i>Нюховий аналізатор. Нюховий епітелій: будова і функція.</i> Зв'язок між запахом і властивостями молекул пахучих речовин. Провідні шляхи нюхового аналізатора. Гострота нюху. Адаптація. Поріг розрізнення. Роль запахів у поведінці тварин.</p> <p>6. <i>Смаковий аналізатор.</i> Будова смакових рецепторів. Чутливість до смакових речовин. Роль смакового аналізатора в поведінці: надання переваги/відраза, зв'язок харчових реакцій з регуляцією метаболізму, формування голоду і насичення.</p> <p>7. <i>Морфологія шкірних рецепторів.</i> Види шкірної чутливості: механічна, дотикова, температурна, бульова. Психофізика шкірних відчуттів. Адаптація. Теорії шкірної чутливості.</p>
<i>Фізіологія крові.</i>	<p>1. Кров, лімфа і тканинна рідина.</p> <p>2. Еритроцити, їхня характеристика. Швидкість осідання еритроцитів. Аглютинація еритроцитів і групи крові. Гемоглобін, його властивості і роль.</p> <p>3. Лейкоцитарна формула. Функції різних груп лейкоцитів в організмі.</p> <p>4. Тромбоцити. Поняття про зупинку кровотечі як захисну реакцію організму. Процес зсідання крові, його стадії та роль окремих факторів.</p>
<i>Фізіологія серця.</i>	<p>1. Морфологічні та функціональні особливості серцевого м'яза.</p> <p>2. Провідна система і автоматія серця.</p> <p>3. Електрична активність серця, її реєстрація (ЕКГ).</p> <p>4. Систолічний і хвилінний об'єми серця.</p> <p>5. Нервова та гуморальна регуляція роботи серця.</p>
<i>Фізіологія крвообігу</i>	<p>1. Тиск крові і швидкість її руху в різних ділянках судинної системи.</p> <p>2. Артеріальний пульс, його природа та швидкість поширення.</p> <p>3. Фізіологія капілярного крвообігу.</p> <p>4. Судиноруковий центр, його локалізація та робота. 5. Рефлекторна і гуморальна регуляція крвообігу.</p>
<i>Фізіологія дихання.</i>	<p>1. Механізм вдиху і видиху. Легенева вентиляція.</p> <p>2. Життєва емністість легенів. Спірометрія.</p> <p>3. Порівняльна характеристика складу вдихуваного, видихуваного і альвеолярного повітря.</p> <p>4. Регуляція дихання.</p> <p>5. Дихання при різних функціональних станах і умовах існування організму.</p>
<i>Фізіологія ендокринної системи</i>	1. Гормони, їхні властивості.

	<p>2. Методи дослідження функції залоз внутрішньої секреції.</p> <p>3. Захворювання, викликанні порушенням діяльності ендокринних залоз.</p> <p>4. Нервова та гуморальна регуляція ендокринних залоз.</p>
Фізіологія травлення.	<p>1. Секреція, її типи і механізми. Травні соки.</p> <p>2. Травлення в ротовій порожнині. Склад і властивості слизи. Ферменти слизи.</p> <p>3. Травлення в шлунку. Дослідження шлункової секреції в умовах хронічного експерименту та клініки. Досліди з удаваним годуванням (Павлов).</p> <p>4. Травлення в кишечнику. Склад, властивості та значення секрету підшлункової залози.</p> <p>5. Жовч, її склад і значення в травленні в тонкому кишечнику.</p> <p>6. Гіпоталамічні центри голоду і насичення. Їхня роль у формуванні харчової поведінки та діяльності травної системи.</p>
Фізіологія обміну речовин	<p>1. Калоричні та некалоричні складові їжі.</p> <p>2. Білки, жири, вуглеводи, їхнє значення та потреби організму.</p> <p>3. Потреби організму в неорганічних речовинах (вода, солі).</p> <p>4. Вітаміни, їхня класифікація і значення.</p> <p>5. Енергетичний баланс в організмі та методи його визначення. Загальний і основний обмін.</p> <p>6. Витрати енергії при різних видах роботи. Норми харчування.</p> <p>7. Терморегуляція, її фізичні і хімічні механізми. Центри терморегуляції.</p>
Фізіологія виділення	<p>1. Кінцеві продукти обміну і шляхи їхнього виділення з організму.</p> <p>2. Нефрон як функціональна одиниця нирки. Сучасні уявлення про фізіологію сечоутворення.</p> <p>3. Видільна функція інших органів. Потові і сальні залози. Видільна функція легень і органів травної системи.</p>

7.4 СТРУКТУРА КУРСУ (ТЕМИ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ОПРАЦЮВАННЯ)

Тема для самостійного опрацювання	Зміст теми
Фізіологія збудження.	Історичний нарис розвитку фізіології. Фізіологічні школи в Україні. Рівноважні електрохімічні потенціали. Рівняння Нернста і Гольдмана.

	Значення кабельних властивостей волокна для швидкості проведення збудження. Закони проведення збудження.
Фізіологія нервової системи.	<p>Основні етапи еволюції нервової системи. Спинний мозок. Закон Белла-Мажанді. Спінальний шок. Вегетативна нервова система. Значення превертебральних, паравертебральних і внутріорганних гангліїв. Неспецифічний вплив ретикулярної формaciї на вище- та нижчерозташовані структури мозку. Давній, старий і новий мозочок. Наслідки уражень мозочка. Еволюція середнього мозку. Будова і значення текмальної ділянки. Основні структури лімбічної системи та їхнє функціональне значення. Коло Пейнеса. Функціональна гетерогенність лімбічних структур. Неостріatum як підкірковий рівень сенсомоторної інтеграції. Наслідки уражень базальних гангліїв. Цитоархітектоніка і функціональна гістологія кори. Роботи Беца, Бродмана, фон Економо. Основні ритми електроенцефалограми та їхнє функціональне значення (Бергер, Правдич-Немінський).</p>
Фізіологія м'язів	<p>Тонус і максимальна м'язова сила. Закон середніх навантажень. Теплоутворення при м'язовій роботі. Кисневі витрати та втома м'яза. Особливості функціонування гладеньких м'язів. Міоневральна передача.</p>
Фізіологія вищої нервової діяльності.	<p>Мотиваційно-емоційні аспекти поведінки. Індивідуально набуті форми поведінки. Поняття про тимчасовий зв'язок. Прямі й зворотні тимчасові зв'язки. Значення підкіркових утворів мозку в умовно-рефлексорній діяльності. Психофізіологічні основи типології поведінки. Темперамент і характер. Проблема успадкування генотипічних ознак. Сон і сновидіння, гіпноз і навіювання. Електрографічна картина сну. Характеристика сновидінь. Порушення сну. Екстрасенсорне сприйняття. Нейрофізіологічні основи психіки і свідомості людини. Поняття про свідомість і самосвідомість з фізіологічної точки зору.</p>
Фізіологія аналізаторів	<p>Філософська теорія відображення – теоретична основа фізіології органів чуття. Закони Вебера-Фехнера та Стівенса. Взаємодія органів чуття. Зоровий аналізатор. Еволюція світлової чутливості. Хімічна</p>

структурою зорового пурпур та його перетворення під дією світла. Інші зорові пігменти. Електричні явища в сітківці і зоровому нерві. Кодування інформації на рівні сітківки і латерального колінчастого тіла. Парво- і магноцелюлярні нейрони, системи «що» і «де». Екранна будова текстуму, типи реакцій нейронів різних рівнів.

Константність кольоросприйняття. Розлади кольорового зору. Бінокулярний зір, його центральний механізм. Бінокулярне та монокулярне сприймання простору, віддалі до предметів, руху предметів, глибини простору, об'ємності предметів. Стереоскопічні ефекти і методи їх одержання.

Характеристика звукових коливань. Еволюція звукової чутливості. Концепція біжучих хвиль Бекеші, часова (частотна) теорія та їхній синтез. Амплітудно-частотні характеристики базиллярної мембрани. Ендокохлеарний потенціал. Кодування звукових стимулів нейронами спірального ганглія. Тоно-топічна проекція базиллярної мембрани на кохлеарні ядра. Функціональні властивості нейронів третього і четвертого рівнів: варіації патернів відповідей, їхня представленість в різних ядрах. Структурна і функціональна організація задніх горбиків чотиригорбикового тіла, складні форми реакцій нейронів. Морфологія і функціональні характеристики нейронів медіального колінчастого тіла. Основний таламо-кортиkalний шлях, цитоархітектоніка та функціональна організація слухових полів кори. Маскування звуків. Бінауральний слух. Акустична локація у пірниківих птаців і ссавців. Гідролокація у китів.

Розвиток лабіринтного органа в філогенезі. Функція отолітового апарату. Функція півковових каналів. Різні види прискорення і сприймання їх вестибулярним аналізатором. Вестибулярні ядра довгастого мозку. Вестибулярні проекційні зони кори. Вестибулярні ділянки мозочка. Тонічні вестибуло-окуломоторні реакції. Вестибулярний ністагм: нервові шляхи і центри швидкої і повільної компонент ністагму, взаємодія з опто-кінетичним ністагмом.

Еволюція хімічної чутливості у тварин. Взаємодія одорантів з нюховими рецепторами. Кодування запахів на нейронному рівні. Обробка нюхової інформації у підкіркових структурах та на кортиkalному рівні. Класифікація запахів за схожістю. Гіпотези про основні запахи. Будова і функції вомероназального органу у тварин і людини. Атрактанти, репеленти і феромони. Сигнальна функція запахів.

Іннервація смакових рецепторів, ядра довгастого мозку, дугоподібні ядра таламуса, проекційні ділянки кори. Смакові речовини. Зв'язок відчуття з хімічною будовою речовини.

	<p>Змішування смаків. Смаковий контраст. Типи реакцій волокон смакового нерва і нейронів центральних структур. Теорії дії смакових рецепторів: дані психофізики і нейрофізіології.</p> <p>Вільні та інкапсульовані нервові закінчення. Психофізика тактильних, теплових і більових відчуттів. Абсолютний, диференційний і просторовий пороги.</p> <p>Шляхи передачі інформації до центральної нервової системи. Лемніська провідна система. Спино-таламічна та спино-ретикуло-таламічна системи. Структурно-функціональна організація сомато-сенсорної кори. Спинно-мозкові рефлекси, позно-тонічні і мімічні рефлекси, роль міжаналізаторної взаємодії у формуванні тактильних образів і «загальної схеми тіла».</p>
Фізіологія крові.	<p>Гідро- та гемолімфа безхребетних.</p> <p>Переливання крові. Пігменти крові, їхня хімічна природа та порівняльна характеристика.</p> <p>Функції різних груп лейкоцитів в організмі. Імунітет, його теорії та механізми. Праці І. І. Мечнікова та сучасна імунологія.</p> <p>Процес зсідання крові, його стадії та роль окремих факторів. Протизсідна система крові.</p>
Фізіологія серцево-судинної системи	<p>Електрична активність серця, її реєстрація (ЕКГ).</p> <p>Механічна робота серця та її прояви. Серцеві рефлекси.</p>
Фізіологія кровообігу	<p>Основні гемодинамічні показники та зв'язок між ними.</p> <p>Транскапілярний обмін. Іннервація кровоносних судин (Вальтер, Клод Бернар). Судинний тонус.</p> <p>Еволюція систем циркуляції рідин тіла.</p>
Фізіологія дихання.	<p>Типи дихання у різних представників тваринного світу. Легеневе дихання. Дифузія газів. Транспорт газів кров'ю.</p> <p>Роль рефлексорних і гуморальних факторів у регуляції дихання. Участь гіпоталамуса і кори великих півкуль у регуляції дихання.</p>
Фізіологія ендокринної системи	<p>Еволюція ендокринної системи.</p> <p>Щитоподібна залоза, її порушення. Гіпотиреоїдний зоб. Кретинізм. Гіпертиреоз (Базедова хвороба).</p> <p>Прояви гіпо- та гіперфункції паращитоподібних залоз.</p> <p>Статевий цикл і його стадії. Запліднення і вагітність.</p> <p>Зв'язки гіпофіза з гіпоталамусом. Зворотний зв'язок – основний принцип регуляції ендокринної системи.</p>
Фізіологія травлення.	<p>Значення травлення та його еволюція.</p> <p>Фістульна методика дослідження функції органів травлення</p>

	<p>(Павлов).</p> <p><i>Мембранне травлення та роль мікроворсинок (Уголев). Процеси всмоктування в різних відділах шлунково-кишкового тракту, їхні механізми і регуляція.</i></p> <p><i>Моторика шлунка й кишечника, її типи та значення. Евакуація вмісту шлунка в 12-палу кишку. Нервово-гуморальні механізми регуляції.</i></p> <p><i>Гіпоталамічні центри голоду і насичення. Їхня роль у формуванні харчової поведінки та діяльності травної системи.</i></p>
<i>Фізіологія обміну речовин</i>	<p><i>Екзогенне й ендогенне живлення.</i></p> <p><i>Регуляція білкового, жирового і вуглеводного обміну. Роль гіпоталамуса. Регуляція водно-сольового обміну.</i></p> <p><i>Дихальний коефіцієнт, залежність його величини від способу живлення. Закон поверхні (Рубнер).</i></p> <p><i>Пойкілотермні та гомойотермні тварини. Еволюція гомойотермності. Участь гіпоталамуса і кори великих півкуль у регуляції обміну речовин та терморегуляції.</i></p>
<i>Фізіологія виділення</i>	<p><i>Еволюція видільних систем.</i></p> <p><i>Нервова та гуморальна регуляція сечноутворення. Антидіуретичний гормон і мінералокортикоїди.</i></p> <p><i>Видільна функція інших органів.</i></p>

8. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ТА ВИМОГИ

<i>Загальна система оцінювання курсу</i>	<p>За семестр з курсу дисципліни проводяться два періодичні контролі (ПКР), результати яких є складником результатів контрольних точок першої (КТ1) і другої (КТ2). Результати контрольної точки (КТ) є сумою поточного (ПК) і періодичного контролю (ПКР): $KT = PK + PKR$. Максимальна кількість балів за контрольну точку (КТ) складає 50 балів. Максимальна кількість балів за періодичний контроль (ПКР) становить 60 % від максимальної кількості балів за контрольну точку (КТ), тобто 30 балів. А 40 % балів, тобто решта балів контрольної точки, є бали за поточний контроль, а саме 20 балів. Результати поточного контролю обчислюються як середньозважена оцінок (X_{CP}) за діяльність студента на практичних (семінарських) заняттях, що входять в число певної контрольної точки. Для трансферу середньозваженої оцінки (X_{CP}) в бали, що входять до 40 % балів контрольної точки (КТ), треба скористатися формулою: $PK = (X_{CP}) * 20 / 5$. Таким чином, якщо за поточний контроль (ПК) видів діяльності студента на всіх заняттях $X_{CP} = 4.1$ бали, які були до періодичного контролю (ПКР), то їх перерахування на 20 балів здійснюється так: $PK = 4.1 * 20 / 5 = 4.1 * 4 = 16.4 // 16$ (балів). За періодичний контроль (ПКР) студентом отримано 30 балів. Тоді за контрольну точку (КТ) буде отримано $KT = PK + PKR = 16 + 30 = 46$ (балів).</p> <p>Студент має право на підвищення результату тільки одного періодичного контролю (ПКР) протягом двох тижнів після його складання</p>
--	---

	<p>у випадку отримання незадовільної оцінки. Якщо підсумковим контролем вивчення дисципліни є диференційований або недиференційований залік, то набраних таким чином 60 і більше балів достатньо для його зарахування.</p> <p>Якщо підсумковим контролем є екзамен, на його складання надається 100 балів за виконання тестів (або задач чи завдань іншого виду). Загальний рейтинг з дисципліни (ЗР) складається з суми балів (Е), отриманих на екзамені, і підсумкової оцінки (ПО) та ділиться навпіл. $ZP = (PO + E) / 2$</p>
Практичні заняття	<p>«5» – студент в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну, обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі розрахункові / тестові завдання. Здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.</p> <p>«4» – студент достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну та обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість розрахункових / тестових завдань. Студент здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, у яких можуть бути окремі несуттєві помилки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.</p> <p>«3» – студент в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових розрахунків, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину розрахункових / тестових завдань. Має ускладнення під час виділення суттєвих ознак вивченого; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків.</p> <p>«2» – студент не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових розрахунків, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив окремі розрахункові / тестові завдання. Безсистемно віddіляє випадкові ознаки вивченого; не вміє зробити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки.</p>
Умови допуску до підсумкового контролю	<p>Студент, який навчається стабільно на «відмінні» оцінки і саме такі оцінки має за періодичні контролі, накопичує впродовж вивчення навчального курсу 90 і більше балів, має право не складати екзамен з даної дисципліни.</p> <p>Студент зобов'язаний відпрацювати всі пропущені семінарські заняття протягом двох тижнів. Невідпрацьовані заняття (невиконання навчального плану) є підставою для недопущення студента до підсумкового контролю.</p>

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ТА ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА

1. Гжегоцький М. Р., Філімонов В. І., Петришин Ю. С., Мисаковець О. Г. Фізіологія людини. - К.: Книга плюс, 2005. - 496 с.
2. Клевець М.Ю. Фізіологія людини і тварин. Книга 1. Фізіологія нервової, м'язової і сенсорних систем: Навчальний посібник – Львів: ЛНУ, 2000. – 195 с.
3. Клевець М.Ю. Фізіологія людини і тварин. Книга 2. Фізіологія вісцеральних систем: Навчальний посібник – Львів: ЛНУ, 2002. – 198 с.
4. Плахтій П. Д. Фізіологія людини. Нейрогуморальна регуляція функцій: Навчальний посібник. - К.: Професіонал, 2007. - 336с
5. Плиска О. І. Фізіологія людини і тварин: Підручник. - К.: Парламентське вид-во, 2007. - 464 с.
6. Посібник для лабораторних занять з фізіології людини і тварин : навч. посіб. для студ. природи, ф-тів вищ. навч. закл. / О. І. Уваєва, О. В. Павлюченко ; М-во освіти і науки України, Житомирський держ. ун-т ім. Івана Франка. - Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. - 358 с.
7. Фізіологія /За ред. проф. Шевчука В. Г.: - Вінниця: Нова Книга. - 2012. – 448 с.
8. Фізіологія людини і тварин (фізіологія нервової, м'язової і сенсорних систем): підручник: [для студ. вищ. навч. закл.] / М. Ю. Клевець, В. В. Манько, М. О. Гальків, та ін. - Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2011.-304 с.
9. Фізіологія людини і тварин у таблицях та запитаннях : навч-метод., посіб. для самопідготовки / 1. Я. Коцан, С. Є. Швайко, О. Р. Дмитроца. - Луцьк : Східноєвропейський нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2012. - 224 с. 8. Чайченко Г. М., Цибенко В. О., Сокур В. Д. Фізіологія людини і тварин: підручник. - К.: Вища школа, 2003. - 464 с.. Філімонов В.І. Фізіологія людини в запитаннях і відповідях. Навчальний посібник. - Вінниця: Нова Книга, 2007. - 488 с
10. Фізіологія людини: підручник / В.І. Філімонов. – К.: ВСВ «Медицина», 2010 – 776 с.
11. Фізіологія: підручник / В.Г.Шевчук, В.М.Мороз, С.М.Білан та ін.]; за редакцією В.Г.Шевчука. – Вінниця: Нова Книга, 2015. – 448 с.
12. Физиология человека/ Под.ред.Р.Шмидта, Г.Тевса. - М., 1996. Т.1-2. 9. Чеснокова С.А., Коробков А.В. Атлас по нормальной физиологии. М.: Виш.шк. 1987, -351 с. 10.

ДОПОМІЖНА ЛІТЕРАТУРА

1. Ганонг В. Фізіологія людини: Підручник/ Переклад з англійської. - Львів: Бак, 2002. – 784 с.
2. Кубатько Б.И. Физиология человека и животных. В двух частях. - Херсон, 2000 – 320 с.
3. Кучеров І.С. Фізіологія людини і тварин. – К.: Вища школа, 1991. – 327 с.
4. Морман Д., Хеллер Л. Физиология сердечно-сосудистой системы. СПб.: «Питер», 2000, - 256 с.
5. Плахтій П.Д. Фізіологія людини. Обмін речовин і енергозабезпечення м'язової діяльності: Навчальний посібник. - Київ: Професіонал, 2006 – 464 с.
6. Физиология человека: Учебник/Под ред. В.М.Покровского, Г.Ф.Коротько В двух томах. - М.: Медицина, 1998
7. Філімонов В.І. Фізіологія людини в запитаннях і відповідях. Навчальний посібник. - Вінниця: Нова Книга, 2007. - 488 с.
8. Чайченко Г.М. Основы физиологии высшей нервной деятельности. - К., 1987.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. mailto://www.dfn.mdpu.org.ua/course/view.php?id=461
2. www.zdorovuya.in.ua

3. <http://www.mirknig.com>
4. <http://uk.wikipedia.org>